

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Saga. Nytaarsgave for 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Saga. Nytaarsgave for 1812", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 67. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1811_171-txt-shoot-idm2870.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vordingborg.

Bag Gravene hist og de nedbrudte Mure
Der klingede fordem Basuner og Lure,
Der kneisede Borgen saa høit under Sky
Og sendte saa vidt over Lande sit Ry,
Naar Vikinger finge dens Taarne at skue
Begyndte de saare i Hugen at grue,
Og Snekken sig bøied fra Valdemars Borg.
68Nu stander kun Taarnet saa ene, saa øde,
En frygtelig Bautasten over de Døde;
Berøvet din Slægt og din Høieloftssal:
Med Undergang truer du Dværger i Dal,
Men spar ham, thi Hovedet ikke du rammer,
Som voved med Nødde, med Øxe og Hammer
At øde den gamle Kong Valdemars Borg.
Hist Græsset opvoxer i snorlige Rade,
Der voxde og rørde sig Kæmper i Plade,
Hvor Valdemar lystede evig at bo
Der Nelder i Høieloftssalene gro,
Hvor Fyrster for Dannemarks Konning indstædtes,
Hvor Dannemark skjalv og hvor Dannemark glædtes –
Der tykkes nu Drøv af umælende Ko.
Vanartede Afkom! fordærvede Æt!
Naar vil du standse ugudelig Vold
Paa den herlige Old?
Mener du vel, du kan Hæderen stjæle,
Naar du omstyrter de Vidner som mæle
Høit om den hengangne, daadfulde Tid?
Tie da vel hine mægtige Blokke
Som i din Kraft du ei mægter at rokke?
Tier vel Borgens den kneisende Bakke
Om du end Stenene kunde ophakke?
Naar du beplanter Kong Valdemars Hald
69Rundt med Kartoffler og Kaal!
Har da ei Sagaen Tunge og Maal?
Tunge tilvisse den har, og den skal
Mæle om dem som har Daaden bedrevet,
Mæle om dem, som har Værket nedrevet,
Den skal beskæmme, og den skal berømme,
Alt skal den prøve og veie og dømmme,
Gruer du ikke for Sagaens Dom?
Vanartede Slægt!
Fædrenes Borge fræk du nedbryder,
Fræk du og spotter med Fædrenes Dyder,
Med deres Dyder og med deres Tro;
Derfor du mener, har Slægterne levet,
Derfor, du mener, er Daaden bedrevet –
For at du Bugen kan mæske i Ro.
Tag dig i Agt!
Det er med Ro som med Livet,
Ei den til Nogen blev givet,
Som den opsøgde paa Jord.
Tro mine Ord!
Vil du dig ikke forandre,
Lærer du ikke at vandre
Ydmyg i Fædrenes Spor,
Ei selv i Grav skal du finde
Roen, din kære Veninde.
Saga skal mane dig op,
70Stille dit Aadsel til Skue!
Aadsel af mæskede Krop,
Slægter skal se det og grue.
Beenraden din skal forfærde,

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Unge og gamle paa Jord,
Af den skal bygges et Gærde!
Gærdet om Kirken i Nord.